

ПСИХОЛОГО-ПЕДАГОГІЧНА ПІДГОТОВКА МАЙБУТНІХ ФАХІВЦІВ У РЕСПУБЛІЦІ ПОЛЬЩІ

Педагогічна освіта – це багатофункціональний, міждисциплінарний, багатосторонній процес, що відбувається у трьох напрямках, зокрема, охоплює три сфери суті та методів підготовки: аксіологічно-пізнавальну, емоційну і практичну; у чотирьох площинах: регіональній, державній, європейській і глобальній; у трьох часових вимірах: минулому, теперішньому і майбутньому (Т. С. Кристопчук). Педагогічна освіта в Польщі є двоступеневою. На першому ступені у вищих педагогічних та інших вищих школах впродовж трьох років готують ліцензятів – учителів дошкільних закладів і початкових шкіл, які, продовжуючи освіту в університетах, здобувають освітній рівень магістра. Напрямок «Педагогіка» пропонують також гуманістичні, гуманістично-економічні, економічно-суспільні вищі школи, а також економічні та вищі школи без зазначення певної галузі. Студенти напрямку «Педагогіка» мають змогу оволодіти сучасними знаннями із загальної педагогіки, освіти і навчання, соціологічними і психологічними особливостями процесу навчання, виховання і опікунської роботи. Як наслідок, випускники готові до реалізації завдань у різних освітніх інституціях, опікунсько-виховних закладах, школах і закладах освіти, соціальних педагогічних службах, а також інституціях соціальної профілактики та оцінювання правосуддя.

З 1999 р. набув чинності наказ Головної ради вищої школи Польщі щодо мінімальних вимог до ВНЗ, які здійснюють підготовку педагогічних кадрів. Зокрема, за два роки навчання обсяг теоретичної психолого-педагогічної підготовки (психологія, педагогіка, методика) становить 150 год., з методики виробничої праці – 120 год., а обсяг педагогічної практики – не менше 150 год. Академічна підготовка може доповнюватися такими предметами, як «Основи розвитку і виховання», «Соціологія виховання і педагогічних досліджень», «Нові педагогічні технології», «Риторика», «Культура мовлення».

Викладачів для системи підготовки кваліфікованих робітничих кадрів готують у політехніках на педагогічних факультетах. Особливістю їх підготовки є «розведення» професійної і педагогічної кваліфікації. Спочатку майбутні викладачі теоретичних дисциплін здобувають професійну кваліфікацію, що засвідчується відповідним дипломом, а педагогічну, як додаткову (за рахунок психолого-педагогічної підготовки), здобувають на спеціальних педагогічних факультетах, паралельно або після одержання фахової освіти (її обсяг значно перевищує обсяг психолого-педагогічної підготовки). Саме такі фахівці мають право працювати в системі професійної підготовки на посадах викладачів теоретичних предметів професійного спрямування.